

Декларација о јединству православних хришћана у Америци

Верујемо да смо најсрећнији људи, благословени од Бога да смо православни хришћани и да смо слободни Американци. Ми прихватамо одговорност да „учинимо ученике од свих нација“ на овим обалама, као што је Христ тражио од нас приликом свог вазнесења.

Инспирацију црпимо из изјаве васељенског патријарха Мелетија из 1922. године, који је рекао: „Видео сам и разумео колико би име Православља могло бити узвишено... када би се више од два милиона православних људи ујединило у једну црквену организацију, америчку православну цркву.“

Видимо да је православно хришћанско сведочење у Америци ослабљено нашом фрагментацијом на више од десет етничких енклава. Верујемо да Христос плаче због овог нејединства.

Позивамо све православне хришћане у Америци – свештенство и мирјане – да се удруже у јединствену, уједињену Православну Цркву Америке, под историјским правилима и традицијама Православља.

Обраћамо се нашим архијерејима у Архијерејском Сабору – који је управо у ту сврху основан 2009. – да нас води у овој потрази. Наредујемо им – попут Јосифа из Ариматеје – да буду храбри, и као и ми, да буду отворено виђени као спремни на жртву ради очувања и раста Цркве Христове за нашу децу и за трагаоце божанске истине.

Изјављујемо да смо Американци поносног порекла са древних обала, али више нисмо део црквене дијаспоре која ставља етничку припадност испред православног хришћанства, да наша Црква нестане како се етничке везе временом смањују.

Сматрамо да је управа наших парохија и епархија из матичних цркава на удаљеним обалама неканонска и неизводљива. У томе се руководимо јасним црквеним канонима и традицијама: да на било ком месту буде само један православни хришћански епископ; да страни епископи немају никакву власт ван своје територије; и да се под устаљеном православном традицијом у великој већини места, када се на новој територији развије православна хришћанска национална заједница, успостави једна помесна црква која уједињује сваког верника православног учења.

Поново потврђујемо одговарајућу улогу лаика у управљању Црквом. Ми разумемо да ово значи да се лаици повинују свештенству у погледу поштовања и питања доктрине. Заузврат, верујемо да православна хришћанска традиција и историјска пракса захтевају да свештенство поштује позив лаика на одговорност, транспарентност, колегијалност, придржавање процеса и црквених канона, и на крају, јединство.

Дајући ову декларацију, подсећамо се на историјску храброст и вођство лаика у успостављању и развијању јединствене хришћанске Цркве, у одбрани истинског веровања православља током векова спора и у изградњи нових парохија широм света како је имиграција цветала.

Верујемо да су страна администрација и равнодушност, и локална етничка фрагментација и нејединство, пречесто довели до лоше управе. Ово је значајно допринело пропадању америчких парохија и епархија, јер наредне генерације виде етничке цркве које су равнодушне и не реагују на њихове потребе у мултикултуралној Америци. Верујемо да смо посебна и зрела америчка православна хришћанска заједница која је спремна да постане јединствена, уједињена Православна Црква Америке.

Разумемо страх који долази са перспективом промене. Верујемо да би уједињена, ревитализована Православна Црква Америке била огроман духовни и морални динамо који би био моћна сила за добро у свету, пружајући више подршке и виталности древним Патријаршијама и Мајкама Црквама него што су подељене, опадајуће етничке јурисдикције обезбеђивање.

Посебно замишљамо уједињену Православну Хришћанску Цркву Америке као ојачани бедем подршке за древне Патријаршије које више немају унутрашњу државну заштиту коју имају националне Православне Цркве. Верујемо да ће ова уједињена америчка црква, која има моћан глас посвећених америчких грађана, обезбедити невиђен ниво материјалне, моралне и политичке подршке светском православљу. Уједињено, растуће заједништво свеправославних архоната [Order of St. Andrew the Apostle – Archons of the Ecumenical Patriarchate in America] и чувара вере других јурисдикција, обећаних да ће подржавати и штитити древне Цариградске, Александријске, Антиохијске и Јерусалимске Патријаршије, учврстиће посебан однос који везује децу за њихове родитеље.

Верујемо да је забринутост због губитка традиције, обичаја и језика такође депласирана, јер снажно приписујемо америчком идеалу „*e pluribus, unum* ... од многих, један“ за одржавање локалних обичаја, жупа по жупа. Верујемо да језик и обичаје треба и морају одржавати како жупе желе. У овоме ће се амерички мултикултурални експеримент наставити, као и од свог почетка. Рани свеправославни напори, као што су Међународне православне хришћанске добротворне организације (ИОЦЦ) и Православни хришћански мисионарски центар (ОЦМЦ), видеће да њихов добар рад напредује у уједињеној Цркви.

Такође верујемо да је амерички модел нових Сједињених Држава, који је прошла више од једне деценије од проглашења независности до договора о владајућем уставу, користан модел за нашу нову Цркву. Ова нова Црква не би уништила наш православни идентитет нити би игнорисала наше традиције и преседане, већ ће уместо тога прилагодити ове богонадахнуте и временима поштоване принципе у оквиру стварности уједињене православне цркве Америке. Верујемо да можемо да одвојимо време, да растемо у Христу и да то урадимо како треба.

Стога сматрамо да наш Архијерејски Сабор треба – као што је историјска пракса – да се окупи као синод, да изабере свог председавајућег, да прогласи Цркву у Северној Америци аутокефалном, канонском црквом и да тражи признање ове аутокефалности од 15. Аутокефалне православне цркве.

У томе призивамо Духа Светога, Који купа свет у мудрости и добром реду, и Који не познаје националне, етничке или било које друге границе, да помогне да се читавој земљи разјасни наша молитва: да помогне Цркви нашој да напредује, тако да чувају и уносе Христа у животе свих људи. Молимо се да Господ води ове напоре, да увек буду прожети срдчним смирењем, и да нова уједињена Црква за коју се молимо и на чијем стварању радимо, буде, у свако време и на све начине, на већу славу. Бога.